

Atrocitats Legals

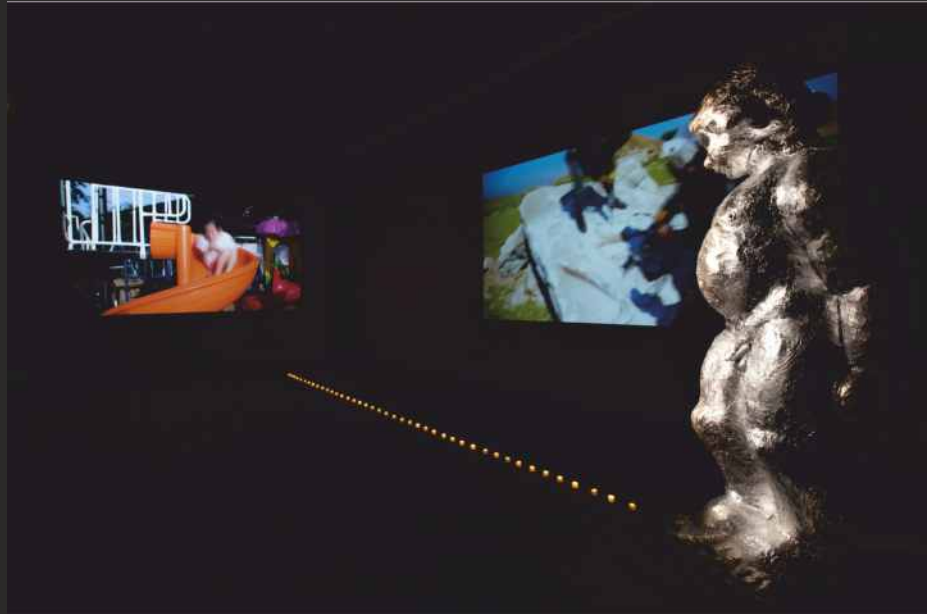
L'escultura de Moisés Gil es basa en el compromís i la solidaritat, observa al seu voltant, viu les crisis i l'esdevenir de l'ésser humà i, amb el seu treball, vol manifestar el seu activisme i adhesió, així com assumir la responsabilitat com a artista per a expressar les vicissituds i contrarietats que comporta la difícil situació que patim actualment i així, amb aquestes propostes artístiques, fer reflexionar l'espectador per arribar a una reflexió positivista.

Amb “Atrocitats Legals” l’artista ens vol mostrar allò que més li suscita afecte, puresa i fragilitat:

“-... són el més volgut per tots, són el nostre futur, el futur de les societats contemporànies, hem de cuidar-los, acaronar-los i formar-los. És el bé més preuat que posseïm i un valor que cal fomentar, es mereixen totes les nostres atencions, consideracions i, sobretot, tot el nostre afecte. -”

Hui en dia hi ha 56 guerres actives a tot el món, amb 92 països involucrats més enllà de les seues fronteres.* En qualsevol context bèl·lic, els xiquets i les xiquetes són les primeres víctimes de la guerra: 460 milions de xiquets viuen en països afectats per conflictes violents; en el millor dels casos, molts són desplaçats forçosos, a vegades orfes o xiquets no acompanyats. A més, els xiquets i les xiquetes són especialment vulnerables a l’abús, l’explotació i la tracta. Entre 2005 i 2022 es van verificar més de 120.000 casos de xiquets i xiquetes morts o mutilats en conflictes armats i més de 105.000 casos de xiquets-soldat reclutats.

Moisés Gil, amb l’obra que ens presenta, s’hi rebel·la i incita a la rebel·lió per la impotència que provoca veure dissoldre el futur dels xiquets i les xiquetes en els territoris en guerra.

El missatge de l’obra apunta directament a la sensibilitat de l’espectador. L’experiència sensitiva desencadena, de segur reflexions i actituds. No hi ha espai per a la indiferència.

L’escenografia parla per ella mateixa: un espai fosc, com a metàfora del futur, acull una representació figurativa d’un xiquet sobredimensionat, de 2,5 m d’alçària, com un cavall de Troia, aglutina tots eixos xiquets d’esperança perduda. Mira amb desassossec la línia de ciris que representen les ànimes dels companys la vida o el futur dels quals ha sigut truncat. S’introdueixen ací els objectes amb un profund sentit de literalitat referencial a la mort. Entra el treball manual de l’escultor amb la creació d’eixa escultura de textura ruda com el sofriment. La peça està envoltada per tres projeccions simultànies: l’acció de la guerra retransmesa obscenament, quasi en temps real, pels mitjans de comunicació: els bombardejos i els combats cos a cos per carrers que podrien ser de qualsevol ciutat, fins i tot la nostra. Una altra pantalla mostra imatges de xiquets en un context de guerra enfront d’una altra que mostra la vida amable i quasi onírica dels xiquets i xiquetes en un context de societat occidental en pau.

Amb aquesta experiència artística es pretén sensibilitzar, encara més si això és possible, l’espectador i transmetre un missatge de disconformitat i rebel·lia. No podem quedar-nos impassibles enfront de les injustícies. Els innocents no en són l’objectiu. Parem les guerres.

*Font: Estudi sobre la pau global de l’Institute for Economics and Peace.

Vídeos realitzats amb imatges de: AJN, Al Jazeera, Amnistia Internacional, ANUE, AP, BBC, CNN, EFE, El Mundo, El País, El Periódico, Euronews, Europa Press, Forbes Breaking News, France 24, Freepik, ITN, La Sexta, París Today, Reuters, RTVE, Save the Childrens, TRT, UN News, UNICEF, UNRIC, WSJ News.

Edició: Moisés Gil

Música: Gilberto Dobón

Devastació sistemàtica del futur

La guerra comporta sempre destrucció i ruïna, una màquina insaciable i injusta d’assolament, desastre i vandalisme, una màquina infernal que atropella i destrossa vides i projectes i en la qual un altíssim percentatge de víctimes són civils, aquells que ni van desitjar ni van començar les guerres i que mai no entendran el perquè d’aquestes.

Les guerres produeixen danys físics i psicològics irreversibles en les persones, i grans sofriments humans, sobretot en els xiquets als quals se’ls roba i destrossa definitivament el millor que posseeix la infància: la innocència, l’alegria i el futur.

En la guerra es perden la casa, els aliments, l’escola, l’hospital i, principalment, els amics i els éssers estimats. La guerra és el més semblant a la idea d’infern, com el de Dante o el de l’existencialisme de Sartre “l’infern són els altres”, però només alguns altres, perquè la immensa majoria únicament desitgem pau i concòrdia per a poder créixer i dirigir el nostre futur propi.

A més de destruir pobles i ciutats i l’entorn mediambiental, la guerra empobreix amb fam, misèria i la pèrdua de tots els béns materials; però provoquen també gran sofriment psicològic: por de morir, inseguretat, sentiment de soledat i abandó, trastorns de la conducta i del somni, enduriment dels sentiments, dificultat per a comunicar-se amb els altres, sentiment d’inferioritat i pèrdua d’autoestima, i, sobretot, desenvolupament exacerbat d’odi.

Alguns individus sense consciència i sense ètica, des d’un lloc sempre allunyat del conflicte i per interessos mesquins, decideixen començar un sucós negoci de guerra amb abundants beneficis, matant éssers humans, arrasant tot allò que toca i retallant, sense cap dret, el futur i la innocència d’uns xiquets que volen jugar, aprendre i conviure en pau.

En altres llocs del món, on no hi ha guerra, els xiquets són xiquets; creixen amb tot allò que necessiten i es desenvolupen plenament, pel fet que el seu país, el seu hàbitat, no és de moment objecte d’un conflicte armat. Aquesta és la injustícia de la guerra i la injustícia de patir per haver nascut en un lloc concret. Deia Rousseau que “els fruits són de tots i la terra no és de ningú”. Pensem una mica i actuem segons les nostres possibilitats.

Jesús Giner

Filòsof

Moisés Gil

Cocentaina, 1963

Des d'una edat primerenca viu l'escultura i hi està lligat de la mà de son pare, el també escultor José Gil. Consolidada la base, passa per la formació acadèmica a l'Escola d'Arts i Oficis d'Alcoi i València per a posteriorment llicenciar-se en Belles Arts a la Facultat de Sant Carles (UPV). Després obté el Doctorat uns anys després a la mateixa Universitat on també exerceix labors docents i d'investigació com a catedràtic d'Universitat de Metodologies Projectuals i Escultura Substractiva.

La seua trajectòria artística i investigadora la du a terme des del seu estudi de Cocentaina. Ha realitzat comissariats d'exposicions, crítiques d'art i assessorament cultural per a entitats tant públiques com privades. Quan tenia 19 anys obté el seu primer premi artístic, i posteriorment ha sigut distingit amb nombrosos guardons escultòrics de gran reputació.

Moisés Gil incita a trencar amb l'abstracció i el conformisme a favor d'una postura activa, alhora que mostra la dependència social de l'ésser humà en aquests temps difícils. Està compromés amb la realitat de l'ésser humà en el context contemporani.

La seua obra es pot veure en museus d'Espanya, Alemanya i els Estats Units. Ha rebut 18 premis d'escultura internacionals i uns altres de nacionals. Pel que fa a exposicions, aproximadament n'ha fet més de cinquanta d'individuals organitzades en ciutats espanyoles, com ara Madrid, Barcelona, València, Càceres, Lleó, Alacant, Gijón, Albacete, Palma, Toledo, etc., i en diferents capitals de tot el món, com poden ser París, Roma, Florència, Bolonya, Colònia, Düsseldorf, Karlsruhe, Brussel·les, Innsbruck, Mèrida de Yucatán, Pequín, Shanghai, Seül, etc. Pel que fa a exposicions col·lectives i fires internacionals, ha estat present a Europa, Àsia i Amèrica.

Ajuntament d'Alcoi

ALCOI CULTURA

IVAM CADA ALCOI
SALA MEDIA ART - 3a Planta

JULIOL-SETEMBRE 2024

IVAM
CADA
ALCOI

C/ Rigoberto Albors, 8 - 03801 Alcoi
Tel. 965537142
www.ivamcadaalcoi.com
cultura@alcoi.org

Horari exposicions

Dimecres a dissabte, 11 a 14 i de 17 a 20 h.
Diumenges i festius, d'11 a 14 h.

INSTAL·LACIÓ

MOISÈS GIL

ATROCITATS LEGALS

